

18. Juni 1920 var udløben, kan den eller de, efter hvis Begæring Indkaldelsen er udstedt, ved Henvendelse til Underretten for den danske Retskreds, i hvilken den tyske Ret, hvortil der indkaldtes, havde Sæde, begære en ny Indkaldelse udstedt, saaledes at Indkaldelse sker til den danske Underret, hvorhos der vil være at give Fristen en efter Rettens Skøn passende Forlængelse. Den ny Indkaldelse vil være at indrykke 1 Gang i Statstidende og 2 Gange i et af de stedlige Blade; iøvrigt behandles Sagen efter Regler svarende til de i Retsplejelovens § 473 indeholdte. Det samme gælder om Sager af den i nærværende Paragraf nævnte Art, som den nævnte Dag henstod ved de hidtil bestaaende Underretter og i Medfør af denne Lovs § 6 overføres til de paagældende danske Retter.

De i Henhold til nærværende Paragraf afsagte Domme kan paaankes, naar Anken støttes paa Grunde, der svarer til de i Retsplejelovens § 474 for Paaanke af Mortifikationsdomme fastsatte, jfr. dog for Dødserklæringsdommes Vedkommende § 15, 2det Stykke.

§ 15.

Efter den 18. Juni 1920 anlægges Sager, sigtende til at erklære en bortbleven Person død, ved Underret og behandles efter Reglerne for Sager, hvorunder Arvinger søger sig en bortbleven Persons Formue tilkendt.

Dødserklæringsdomme kan paaankes efter Retsplejelovens Regler, forsaavidt de ikke allerede inden den 18. Juni 1920 var blevet uanfægtelige. Ankefristen begynder med den Dag, paa hvilken den ankende har faaet Kendskab til Dommen. Naar 10 Aar er forløbet fra Dommens Afsigelse, kan Anke ikke mere ske.

§ 16.

I de Tilfælde, i hvilke den hidtidige Ret hjemler præklusiv Indkaldelse („Aufgebotverfahren“) med Hensyn til enkelte Rettigheder, træder fra den 18. Juni 1920 den i Retsplejelovens Kap. 44 foreskrevne Fremgangsmaade i Stedet.

I de Tilfælde, i hvilke den hidtidige Ret hjemler præklusiv Indkaldelse („Aufgebotsverfahren“) med Hensyn til Fordringshavere i Almindelighed, træder fra samme Tidspunkt Proklama i Stedet. Nærmere Regler herom kan fastsættes af Justitsministeren.

§ 17.

Domme og Kendelser afsagte af de hidtil bestaaende Retter bevarer deres Eksekutionskraft, naar de af en hos en Underretsdommer ansat Hjælpedommer eller Retsfuldmægtig forsynes med den i Retsplejelovens § 479, 1ste Stykke, ommeldte Bevidnelse. Det samme gælder om Retsforlig, der er indgaaede forinden den 18. Juni 1920, samt om Dokumenter, der ifølge den hidtil gældende Lovgivning giver Adgang til Eksekution uden forudgaaende Dom, forsaavidt de er oprettede inden fornævnte Tidspunkt.

Med Hensyn til de i Retsplejelovens § 478 Nr. 3 ommeldte Pantebreve træder Indførelse i Grundbogen i Stedet for Tinglæsning. I Stedet for den i Retsplejelovens § 529, 2det Stykke, [paabudne Tinglæsning træder Udlægsforretningens Indførelse i Grundbogen.

§ 18.

Tvangsfuldbyrdelser, der er paabegyndte, men ikke tilendebragte forinden den 18. Juni 1920, overgaar, hvad enten de henhører under de almindelige Retter eller er henlagte til særlig eksekutiv Myndighed, efter skriftlig eller mundtlig Begæring fra vedkommende Rekvirent til den danske Fogedret i den Retskreds, hvor Tvangsfuldbyrdelsen er paabegyndt, og fortsættes af denne paa Grundlag af de for-